

duktionen skal jeg henvise til, at netop ud fra den Betragtning, at Maksimalpris alene ikke kan opretholde en Produktion, har der for den Produktions Vedkommende, som særlig var Genstand for Diskussion, Flæskeproduktionen her i Landet, været to Maksimalpriser, en Maksimalpris for Forbrugerne og gennem meget lang Tid en anden Maksimalpris for Producenterne, som er fastsat ikke af Administrationen ved dens Overvejelser af Spørgsmaalet, men som er fastsat ved Forhandlinger med Rigsdagen, dels gennem Finansudvalget og dels med den samlede Lovgivningsmagt for at finde den rette lønnende Produktionspris. Opfattelsen af, hvad der i saa Henseende var det rigtige, har Forholdenes Udvikling bekræftet, idet Produktionen, saa længe der var Foder her i Landet, opretholdtes og solgtes til Forbrugerne til Maksimalpris, der solgtes alt, hvad Behovet krævede. Først da der ikke længere var Grundlag for Produktionens Opretholdelse, nemlig paa Grund af Fodermangel, ophørte den.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Lillelund: Til den højtærede Trafikminister vil jeg sige, at selvfølgelig erkender jeg Forholdene, som de ligger. Det, jeg kalder sørgeligt, er, at vi i Løbet af Sommeren ikke er naaet saa langt med Forarbejderne, at man nu er i Stand til at kunne sætte Arbejder i Gang. Det, der forekommer mig sørgeligt, er, at de faa i Ministerierne, i Kontorerne, ikke har kunnet magte i Løbet af en Sommer at give Arbejde til de mange. Jeg beklager det saa meget mere, som vi nu staar overfor Vinteren, hvor man burde have kunnet tage fat paa Arbejdet.

Med Hensyn til den højtærede Ministers sidste Udtalelser vil jeg takke Ministeren for det velvillige Svar, men samtidig henstille, at de faa ogsaa i dette Forhold snart søger at bortrydde Hindringerne for, at Koncessioner kan gives. Fra Privatbanernes Side vil der sikkert ikke være noget i Vejen for at fremme Arbejdet saa hurtigt som muligt. Jeg haaber, at den Interesse ogsaa mødes af Interesse i Ministeriet, saa vi kan faa Sagerne saa vidt fremmet, at der kan gives Koncession til flere Baner, end Jernbaneloven forudsætter.

Johannes Lou: Hvor fristende det end kunde være at komme ind paa det Forsøg, som Folketingsmanden fra Assens (Klaus Berntsen) gjorde paa at indføre en Slags privilegerede Folketingsmænd, skal jeg af Hensyn til den fremrykkede Tid ikke nærmere komme ind paa dette spøgefulde Emne.

Vort Partis Ordfører pointerede i sin Indledningstale meget skarpt, at vort Parti intet Klasseparti var. Det var derfor saare uheldigt, naar det ærede 17de Medlem for Hovedstaden (Vilhelm Rasmussen) i sin Visdom havde udfundet, at Navnet: det konservative Overklasseparti skulde være heldigt og passende for os. Det ærede Medlem har jo ikke en Gang vist nogen større Opfindsomhed, thi det er et Navn, der gentagne Gange har været anvendt om os i „Social-Demokraten“. Han maa, medens han beskæftiger sig med Ting, han ingen Forstand har paa, fuldstændig have overset, hvorledes det er gaaet Socialdemokratiet, hvorledes Socialdemokratiet fra at være et rent Proletarparti er gaaet over til at blive et Slags 1. Maj-Proletarparti, og der er en hel Del Forskel paa de Stakler indenfor vort Samfund, der er Proletarer hele Aaret rundt, og dem, der kan nøjes med at være 1. Maj-Proletarer. Til den første Gruppe hører alle, som ikke har deres Valgfemogtyværer i Orden, som ikke har Evne til at betale disse Kontingenter. Det har vist sig, at Socialdemokratiet ingen videre Interesse har af at fremme disse Menneskers Kaar, og det ærede Medlem kom netop i sin Indledningstale ind paa dette Spørgsmaal, da han talte om de uhyggelige Beboelsesforhold i København og beskrev dem med saare grelle Farver. Men da det nærmere skulde undersøges, hvem der havde Skylden — jeg skal være den første til ikke at fritage ogsaa andre Partier for Meddelagtighed —, viste det sig, at den væsentligste Skyld dog maa lægges hos dem, der har haft Magten, og i dette Tilfælde er det Socialdemokratiet. Dette Parti er ganske anderledes paa Tærne, naar det gælder om Arbejderbrugsforeninger. Her er der nemlig Brug for en stor Funktionærstab, her er der Brug for Administration. Men medens Arbejderne i disse Brugsforeninger betaler Varenne i dyre Domme, ødelægges de mindre handlende i Arbejderkvartererne. Fra vor Side vil vi bekæmpe denné Ødelæggelse af de smaahandlende. Vi kan selvfølgelig ikke give Socialdemokratiet Privilegium paa at tale de smaas Sag, vi fra vor Side er i højeste Grad interesserede i at tale de i økonomisk